

ב"ל (נצרת) 16030-08-11 - מאהר ח'ורי מרג'יה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 16030-08-11 - מאהר ח'ורי מרג'יה נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה נצרת
ב"ל (נצרת) 16030-08-11
מאהר ח'ורי מרג'יה
ע"י ב"כ עו"ד חאלד זועבי
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ לובנא תלחמי סוידאן
בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת
[06.01.2013]

כב' הנשיאה ורד שפר
נציג ציבור (עובדים) מר מוחמד אבו אחמד
נציג ציבור (מעבידים) מר מוחמד גנאים
פסק דין

1. התובע פנה לנתבע וטען כי ביום 01/04/09, בעת שעבד בבית מלאכה לתיקון מנועים שבבעלותו, הרים מנוע כבד ונפגע בגבו (להלן: "האירוע").

בקשת התובע להכיר באירוע כתאונת עבודה נדחתה ע"י הנתבע, וזאת על בסיס הנימוק שלא הוכחה לטעמו התרחשותו של האירוע.
מכאן התביעה שבפנינו.

2. סעיף 79 לחוק הביטוח לאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995 (להלן: "החוק") קובע בין היתר כי "תאונת עבודה" הינה "תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו".
בסעיף 83 לחוק נקבעה חזקת סיבתיות, לפיה -

"תאונה שאירעה לעובד תוך כדי עבודה רואים אותה כתאונה שאירעה גם עקב העבודה, אם לא הוכח ההיפך; אולם תאונה שאינה תוצאה של גורמים חיצוניים הנראים לעין, בין שאירעה לעובד ובין לעובד עצמאי, אין רואים אותה כתאונת עבודה אם הוכח כי השפעת העבודה על אירוע התאונה הייתה פחותה הרבה מהשפעת גורמים אחרים".
יחד עם זאת, מקום בו טוען עובד לקיומה של תאונת עבודה, מוטל עליו, בראש ובראשונה, להוכיח קיומו של האירוע התאונתי הנטען על ידיו.

3. כבר כעת נאמר, כי לאחר ששמענו את עדותו של התובע ואת עדותם של שני עדים מטעמו, ועיינו במסמכים השונים שהוצגו בפנינו, בגדרם המסמכים הרפואיים וההודעה שנמסרה מאת התובע לחוקר המל"ל, מצאנו כי התובע לא הרים את נטל ההוכחה שמוטל עליו באשר להתרחשותו של האירוע הנטען, וזאת, מהנימוקים המצטברים להלן:
א. לגרסת התובע, בשל הכאבים מהם סבל בעקבות האירוע, לא היה מסוגל לעסוק בעבודתו, ושכב בביתו משך כחודשיים שלושה מתוך תקווה שהכאבים יחלפו.
אין חולק כי התובע פנה לראשונה לקבל טיפול רפואי כשלושה חודשים לאחר האירוע.
התנהלות שכזו תמוהה ביחס למי שטוען שאירע אירוע תאונתי שהסב לו פגיעה כה קשה עד כי הושבת כליל מעבודה תקופה כה ממושכת.
התמיהה מקבלת משנה תוקף בהינתן העובדה שהתובע בעלים של עסק עצמאי שהוא העובד העיקרי שבו, כך שלכאורה נשאר כמעט ללא מקור הכנסה, למעט נושאים מצומצמים שאביו ואחיו יכלו לטפל בהם במקומו.
ב. כאשר התובע פנה, סוף סוף, לרופא, היה הדבר ביום 07/07/09, ונרשם מפיו שלפני חודשיים הרים משא כבד בעבודה.
זאת, למרות שנכון לאותו מועד חלפו יותר משלושה חודשים מאז המועד הנטען להתרחשותו של האירוע.
תעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה הוצאה רק ביום 10/11/09.
ג. לעצם התרחשותו של האירוע - לא היו עדים.
בפני בית הדין העידו שני עדים שנטען שראו את התובע יושב לאחר האירוע הנטען, ומתלונן על כאבי גב, וכי סיפר להם שהרים את המנוע הכבד וגבו נתפס.
ברם - העד האחד היה אביו של התובע, והשני מכר שלו מזה שנים רבות, שהתרשמותו מעדותם הייתה כי העדיפו למסור גרסה שתתמוך בקבלת תביעת התובע ולא דווקא תיארו נכוחה את ההתרחשויות, ובכל הנוגע לעדותו של העד מר מזרחי, הרושם הבולט היה שגרסתו וגרסת התובע תואמה מראש שכן הדמיון בין שתי הגרסאות בנקודות מסוימות עורר תמיהה בשים לב שבנקודות אחרות לא זכר כל אחד מהם פרטים כאלה ואחרים.
ד. לא יכולנו להתעלם גם מחוסר העקביות שבגרסת התובע כאשר בטופס התביעה שהגיש נטען כי לאורך כל תקופת אי הכושר שנקבעה לו - לא עבד כלל, בעוד שבעדותו בפני בית הדין הודה שביקר בעסקו כפעם בשבוע וביצע פעולות שאינן בגדר עבודה פיסית.
4. בהתחשב באמור לעיל, במצטבר - אנו קובעים כי התובע לא הוכיח התרחשותו של האירוע מושא התביעה. אשר על כן, דין התביעה שבפנינו להידחות.
בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
5. במידה ומי מהצדדים יבקש לערער על פסק דינו זה עליו להגיש ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים וזאת בתוך 30 יום מיום קבלת עותק פסק הדין.
ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ג, 06 ינואר 2013, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
מר מוחמד אבו אחמד ורד שפר, שופטת מר מוחמד גנאים
נציג ציבור (עובדים) נשיאה נציג ציבור (מעבידים)